

Stânca din vale

Ioan Daniel

.Stânca din vale

Alergam
printre jumătăți de cuvinte
alergam
pe urmele oilor

sosisem
pe munții cei înalți ai lui Israel
și aici
îmi așezasem staulul
aici
îmi pusesem coliba
. aprinsă
de doruri
ca o fereastră spre cer

aici
pe vârful munților
învățasem să cînt
mersul oilor
la stânca din vale
acolo unde izvoarele curg
și apele privind înspre cer
chipul ți-l înveșmântă
în culoarea zilei

și pas cu pas
mioarele mă urmau
într-o conjunctură aparte . . pascănd iarba
în zâmbet de rouă

piscurile munților
ne înveșmântau
în culoarea cerului
ochii
departe îmi erau ațintiți
spre stânca aceea din vale
unde apele se-mbracă în spumă
și curg în fântâna
de doruri aprinsă

căutam un ungher

căutam o dovadă
o urmă în care să văd
împlinită dorința
acolo pe munți
acolo
la stînca aceea
zid de cuvinte unde
învățasem despre lumină
de-ntâia lumină în care
cât nu voisem real
cu ochii s-o ating
odată măcar

doar prin credință-o văzusem
privind înspre stîncă
cînd
la . . poalele ei
pe ape
învățasem să merg
învățasem să cânt

privind înspre stîncă aceea
adeseori mă pierdeam în cântare
căci fluierul
nicidecum nu-mi dădea odihnă
ca o revărsare de ape
ce curg printr-un vad
în stîncă săpat

doar acolo
primii ochi i-am zărit
ochi de lumină
aparte privindu-mă
ochi alții
cum nu-s

acolo
m-am întîlnit cu Isus
și l-am văzut prin credință
și vai
cum nu voisem real
cu ochii mei să-l văd
să-l ating cu privirea
real

îmi era drag
în fruntea turmei să merg
cu fluieru-n mînă

să cînt la pas
mersul oilor
sub frunzele ochilor tăi
acolo
unde la o aruncătură de piatră
drumul se lipește de stîncă
și oile vin
împreună la ape

ți-s ochii
o minge de foc
în care tot mersu-ți aduni
și viața
picătură cu
picătură

văd noaptea aceea când
când
copil fiind
ocoleam staulul
cu tăciuni aprinși
lupul să fugă
să nu-mi sfîșie
vreo oaie

adesea
mergeam înspre stîncă
și-mi era dor
de-o noapte aprinsă
la ape s-alerg
în izvoare
ființa să-mi scald
să trec în lumină
îmbrăcat în
lumină
să cînt
cântarea de slavă
doar Ție Isus
Te-am așteptat
în atâtea rînduri să vii
la ape
prin ele să treci
înveșmântându-mi lumina
cu zâmbetul Tău
și azi Te aștept
o lumină să-mi fii
. și aici
și-n veșnicii

11-07-98